

OSLO BYFOGDEMBETE

Saksbehandler:
Inga Merethe
Vik
Direkte tlf.:
Dato: 29.11.19
Saksnr.:19/2470
Arkivkode:
Deres ref.:
19/4145 EP
HBER/bj

Justis- og beredskapsdepartementet
Lovavdelingen
Postboks 8005 Dep.
0030 OSLO

Høring - Forslag til endring av konkursloven § 79 og § 138, samt panteloven § 6-4

Oslo byfogdembete viser til høring om forslag til endringer i konkursloven § 79 og § 138 og panteloven § 6-4, med høringsfrist 29. november 2019.

Om forslaget til endringer i konkursloven § 79

Oslo byfogdembete støtter departementets forslag om at meldeplikten etter konkursloven § 79 fjerde og femte ledd blir overført til Konkursregisteret.

Det vil være meget mer rasjonelt – både for bostyrer og for mottakerne av meldingene – at dette gjøres elektronisk og automatisk fra Konkursregisteret. Det vises til at Konkursregisteret forvalter den digitale bobehandlingstjenesten «Konkursbehandling», som har fått flere tjenester og funksjoner de siste årene. Både bostyrer og registerførere m.fl. vil på denne måte spare mye tid og ressurser, og man vil oppnå en høyere nøyaktighet og kvalitet. Det er også viktig at skyldner raskt etter konkursåpning blir fratatt legitimasjonen til å råde over disse eiendeler. Likeledes er det viktig at bostyrer raskt – fortrinnsvis umiddelbart etter konkursåpning – får oversikt over og beslaglagt skyldners eiendeler. En rask, automatisk og elektronisk utsendelse av melding om åpning av konkurs til alle relevante registre og finansinstitusjoner vil hindre unndragelse av boets midler, samt redusere muligheten for at disse blir glemt.

Oslo byfogdembete vil peke på at bostyrer innledningsvis i bobehandlingen ikke har oversikt over hvilke eiendeler skyldner har. Det kan skyldes manglende kontakt med skyldner, skyldners mangelfulle svar enten skyldner aktivt ønsker å unndra eiendeler eller skyldner selv mangler oversikt eller har manglende forståelse for bostyrers behov for full oversikt over alle eiendeler. Derfor vil bostyrer i mange tilfeller ikke vite om det er nødvendig å varsle verdipapirregisteret

eller andre realregistre, og må derfor sende mange unødvendige meldinger som må gjennomgås og undersøkes av registrene. Bostyrer kjenner heller ikke til hvilke banker/finansinstitusjoner skyldneren har bankkonti i eller forretningsforhold til, og det er lite praktisk å sende skriftlig melding til alle banker i Norge (det er langt over 100 banker i Norge).

Oslo byfogdembete kan derfor ikke se at personvern hensyn bør begrense muligheten for at Konkursregisteret sender ut melding om konkursåpning til relevante registre og finansinstitusjoner automatisk og elektronisk. Konkursåpninger kunngjøres og er offentlig informasjon og skal forutsetningsvis gjøres kjent for allmennheten. Store profesjonelle næringsdrivende som banker, finansinstitusjoner, samt kredittopplysningsbyråer følger løpende med på disse kunngjøringene og benytter disse i dag.

Om forslaget til endringer i konkursloven § 138

Oslo byfogdembete støtter departementets forslag om at sletting av meldinger mv. ved konkursens avslutning etter konkursloven § 138 blir overført til Konkursregisteret.

Om panteloven § 6-4

Bestemmelsen i panteloven § 6-4 første ledd, annet punktum om at konkursboet også har legalpant i eiendeler tredjeperson har stilt som sikkerhet for konkursskyldners gjeld, har fått en del konsekvenser man ikke overskuet da regelen ble gitt i 2004. Det vises for så vidt til Konkursrådets uttalelse nr. 57.

Oslo byfogdembete støtter forslaget om at legalpanteretten i tredjepersoners eiendeler begrenses til bare å gjelde i konsernforhold. Hovedformålet med panteloven § 6-4 er at skyldner ikke skal kunne pantsette alle sine eiendeler – med det resultat at det ikke er midler i boet til å drive bobehandling for. Det er da rimelig at panthaverne avstår en mindre del (5 %) av verdien i de pantsatte eiendelene til nødvendige boomkostninger. Dette hensynet gjør seg ikke på samme måte gjeldende når tredjeperson har stilt sine eiendeler som sikkerhet for skyldnerens gjeld. I konsernforhold er det dog så tette bånd mellom de forskjellige selskapene i konsernet at det kan tale for at man anser konsernet som en enhet og likebehandler sikkerhet stilt av et annet selskap i konsernet med sikkerhet stilt av skyldneren selv.

Subsidiært – dersom man ikke finner å unnta legalpant i eiendeler tredjeperson har stilt som sikkerhet – bør i alle fall alle tomme og nedbetalte realkausjoner unntas.

Renter ved ubrukte legalpantemidler dreier seg om begrensete beløp og renten er for tiden svært lav. Oslo byfogdembete reiser spørsmål om det er hensiktsmessig å lovregulere en plikt for boet til å betale renter for ubenyttede legalpantemidler. Det bør i tilfelle lovregulering bare omfatte rentebeløp på over 1 rettsgebyr (p.t. kr. 1.150). Hverken panthaver, pantsetter eller bostyrer bør bruke tid og ressurser på beregning og betaling av småbeløp.

Innløsning

I praksis er det meget sjelden at tingretten fastsetter verdien av og innhenter takst av det

pantsatte formuesgodet etter § 6-4 tredje ledd. Det beløp et konkursbo får utbetalt som legalpant gjelder svært ofte små beløp, og reglene om innløsning må tilpasses dette. Kostnadene ved verdsettelse må sees i forhold til det beløp som skal utbetales boet. I de få tilfellene boet og panthaver ikke blir enige om verdien, må man ha en enkelt ordning å fastsette denne på.

Med hilsen

Inga Merethe Vik
sorenskriver